

Sygn. akt IV U 1146/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2015r. w S.

odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1146/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.09.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. N. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony A. N. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie jakiegokolwiek pracy, a stan jego zdrowia w ostatnim czasie znacznie się pogorszył.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony A. N. urodzony (...) do dnia 31.08.2014r. był uprawniony do okresowej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 16.06.2014r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej

niezdolności do pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawcy mózgowego porażenia dziecięcego z niewielkim niedowładem kończyn dolnych, przebytego zwłknięcia stawu biodrowego prawego ze złamaniem panewki leczonego operacyjnie, przebytego urazu głowy ze złamaniem kości twarzoczaszki nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy. Badając sporną okoliczność stopnia niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa E. K. (1), ortopedy R. K., laryngologa E. K. (2). Biegli w swoich opiniach (k. 12-14, 23-24, 39) stwierdzili u ubezpieczonego niedowład spastyczny kończyn dolnych w przebiegu mózgowego porażenia dziecięcego, stan po złamaniu tylnej ściany panewki stawu biodrowego prawego ze zwłknięciem głowy kości udowej leczone operacyjnie, przebyty uraz głowy ze złamaniem kości twarzoczaszki, pourazowe bóle i zawroty głowy, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowo- dyskopatycznych, stan po urazie głowy ze złamaniem kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowia i kości jarzmowej, skrzywienie przegrody nosa upośledzające drożność prawej jamy nosa. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 2 ustawy wskazano, iż "całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy".

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków zawartych w tym przepisie. Odnośnie warunku całkowitej niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa i laryngologa. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, który uznali, że A. N. jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy.

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, lecz nie utracił zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ubezpieczony ma wykształcenie średnie zawodowe, pracował jako pracownik biurowy (świadcstwo pracy z urzędu Gminy O.). Może zatem wykonywać prace biurowe związane z pozycją siedzącą i ograniczonym chodzeniem. Na rozprawie w dniu 30.09.2015r. ubezpieczony kwestionował opinie biegłych, lecz nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.